

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 462
din 13.02.2008

Dosar nr.: 336/2007

Petiția nr.: 6443 din data 20.06.2007

Petent: V A

Obiect: acțiuni abuzive cu tentă antisemită

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. V A , cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizare cu privire la acțiunile abuzive și cu tentă antisemită pe care mai multe autorități ale statului le-au exercitat asupra petentei și asupra familiei acesteia

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta susține că anumite instituții ale statului, împreună cu unele persoane fizice, au promovat împotriva sa acțiuni abuzive și cu tentă antisemită.

3.2 Petenta, administrator al societății comerciale Vider Company SRL care avea în componență o construcție și terenul aferent acesteia în suprafață de 1667 mp pe care era amplasată o cale ferată uzinală conform contractului, a înființat o fabrică de mezeluri de la care ar fi trebuit să livreze marfă în țările din Uniunea Europeană.

3.3 Petenta susține că din motive antiseminte, Ministrul Transporturilor, M M a dispus ca tranzitarea vagoanelor pe calea ferată uzinală care aparțineau SC VIDER COMPANY SRL să se facă doar cu impunerea unei taxe care să se platească pe locomotivă și nu pe vagoane, așa cum era legal. Petenta susține că același ministru a dispus ca SNCFR SA Galați să acționeze SC VIDER

COMPANY SRL în instanță și să obțină tăierea porților fabricii de mezeluri, ceea ce s-a și dispus de către instanță prin ordonanță prezidențială.

3.4 Urmare a deciziei Curții de Apel Galați, SC VIDER COMPANY SRL a fost obligată să-și înceteze activitatea de către Direcția Sanitară Veterinară Galați, care a constatat în nota de control că societatea nu are porți de acces, și alte deficiențe, care au fost remediate. Petenta susține că atacurile și desființarea societății comerciale au fost efectuate la comandă politică, deoarece s-a refuzat cotizarea unor sume de bani pentru un partid politic.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.13987, din 01.11.2007 a fost citată petenta.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta susține că anumite instituții ale statului, împreună cu unele persoane fizice, au promovat împotriva sa acțiuni abuzive și cu tentă antisemită.

5.1.2 Petenta, administrator al societății comerciale Vider Company SRL care avea în componență o construcție și terenul aferent acesteia în suprafață de 1667 mp pe care era amplasată o cale ferată uzinală conform contractului, a înființat o fabrică de mezeluri de la care ar fi trebuit să livreze marfă în țările din Uniunea Europeană.

5.1.3 Petenta susține că din motive antisemite, Ministrul Transporturilor, M M , a dispus ca tranzitarea vagoanelor pe calea ferată uzinală care aparțineau SC VIDER COMPANY SRL să se facă doar cu impunerea unei taxe care să se platească pe locomotivă și nu pe vagoane, așa cum era legal. Petenta susține că același ministru a dispus ca SNCFR SA Galați să acționeze SC VIDER COMPANY SRL în instanță și să obțină tăierea porților fabricii de mezeluri, ceea ce s-a și dispus de către instanță prin ordonanță prezidențială.

5.1.4 Urmare a deciziei Curții de Apel Galați, SC VIDER COMPANY SRL a fost obligată să-și înceteze activitatea de către Direcția Sanitară Veterinară Galați, care a constatat în nota de control că societatea nu are porți de acces, și alte deficiențe, care au fost remediate. Petenta susține că atacurile și desființarea

societății comerciale au fost efectuate la comandă politică, deoarece s-a refuzat cotizarea unor sume de bani pentru un partid politic.

5.1.5 Petenta susține că faptele de discriminare s-au manifestat prin: s-a refuzat plata serviciilor de tranzitare a vagoanelor pe calea ferată, întreruperea curentului electric din dispoziția dată de Prefectul M N , blocarea conturilor, controale exagerate de la toate instituțiile statului pentru a se găsi nereguli, întocmirea pentru petentă și pentru soțul dânzei de dosare penale cu încadrarea de înșelăciune pentru imposibilitatea de plată, datorită închiderii fabricii de mezeluri.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petenta susține că a fost supusă acțiunilor abuzive și cu tentă antisemită de către mai multe autorități ale statului.

7.1. **În drept**, Colegiul Director, în analiza actelor sau faptelor de discriminare, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne

situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Raportat însă la obiectul petiției în cauză și excepțiile invocate din oficiu, Colegiul Director reține excepția tardivității introducerii sesizării de către petent, urmând a soluționa acest aspect.

7.7. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în perioada 2000-2004, conform actelor atașate la dosar.

7.8. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.9. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.10. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr.

6443/20.06.2007, Colegiul Director a constatat că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.11. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează să admită excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

P PANFILE ANAMARIA – Membru
(COI)

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 23.07.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

